

Асен Разцветников

Ноември

С наметка и гугла от сива мъгла
Ноември препуска низ черни поля.

Ноември е гневен. Ноември снове
с дружина студени и зли ветрове.

Щом чуят звънците и злобния смях,
горите навеждат върхари от страх

и зъзнат, и молят, и плачат в ношта,
и ронят червени, ранени листа.

Защо ги облъхваш със влага и хлад,
защо ги погубваш с безумство и яд,

не чуваш ли жалби, не чуваш ли стон,
Ноември, Ноември със жълтия кон!

КРАЙ

© Асен Разцветников

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12290>]